

Dosarul nr. 2ra-859/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani (jud. N. Arabadji)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. B. Bîrca, S. Iorgov, O. Cojocaru)

ÎNCHEIERE

3 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Victor Burduh

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe Acțiuni „Banca Comercială Română Chișinău”, reprezentată de avocatul Eduard Iftodii

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Liudmilei Buzu împotriva Societății pe Acțiuni „Banca Comercială Română Chișinău”, Societății cu Răspundere Limitată „Nourco” în proces de insolvență și Societății pe Acțiuni „Proiectindmontaj” cu privire la constatarea și declararea nulității absolute a contractului de credit, a contractului privind investirea mijloacelor proprii în construcția casei de locuit, a contractului individual de muncă și a acordului adițional la contractul individual de muncă

împotriva deciziei din 22 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Banca Comercială Română Chișinău”, reprezentată de avocatul Eduard Iftodii și menținută hotărârea din 26 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, prin care acțiunea a fost admisă

constată:

La 14 decembrie 2015, Liudmila Buzu, reprezentată de avocatul Vladislav C. Roșca a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Banca Comercială Română Chișinău” și SRL „Nourco” în proces de insolvență cu privire la declararea nulității contractului de credit.

În motivarea acțiunii a invocat că în anul 2008, dânsa a fost angajată la SRL „Inrecons” în funcția de asistent al directorului general Tudor Butuc.

A relatat că în toamna anului 2008, administrația angajatorului SRL „Inrecons”, în persoana administratorului Tudor Butuc i-a solicitat semnarea unor acte necesare pentru activitatea companiei, fără a concretiza ce fel de acte,

menționând că de formalitățile respective se va ocupa Valeriu Bădărău, director executiv și jurist la aceeași companie.

La 1 octombrie 2008, fără a da explicații și doar asigurându-i că nu vor avea careva obligații și consecințe, Valeriu Bădărău a condus-o pe ea și încă alte șase persoane la SA „Banca Comercială Română Chișinău”, unde au semnat și completat un set de acte în modul indicat de colaboratorul băncii.

Ulterior, când a făcut cunoștință cu actele respective, după ce SA „Banca Comercială Română Chișinău” i-a înaintat pretenții cu privire la plata restanțelor la credit, a înțeles că la 1 octombrie 2008 a semnat cu SA „Banca Comercială Română Chișinău” contractul de credit nr. 2160 din 3 octombrie 2008, prin care a contractat un credit în mărime de 420000 de lei în scopul procurării unui apartament de la SRL „Nourco”.

A menționat că la contractul de credit au fost anexate spre semnare contractul privind investirea mijloacelor nr. 20 din 7 februarie 2007, contractul individual de muncă fals nr. 54 din 6 noiembrie 2006 prin care dânsa ar fi fost angajată la SRL „Proiectindmontaj”, unde Tudor Butuc de asemenea era administrator, certificatul de salariu fals eliberat de SRL „Proiectindmontaj” și semnat de Tudor Butuc.

Potrivit prevederilor pct. 2.3 din contractul de credit menționat, suma creditului urma a fi transferată automat, de pe contul ei de credit prin virament, direct pe contul SRL „Nourco”.

Totodată, creditul a fost garantat prin angajamentul SRL „Nourco” de a transmite imediat SA „Banca Comercială Română Chișinău” actele de proprietate ale apartamentului după darea în exploatare, constituirea ulterioară a ipotecii asupra bunului imobil procurat din sursa de credit după darea în exploatare și perfectarea actelor de proprietate.

A subliniat că prin ordonanța din 12 martie 2015 dânsa a fost scoasă de sub urmărire penală pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 238 Cod penal de prezentare cu bună-știință a unor informații false în scopul obținerii unui credit, organul de urmărire penală constatând un șir de temeieri rezonabile de a presupune că acțiunile infracționale din speță au fost organizate de Tudor Butuc.

Având în vedere că nu a beneficiat de creditul acordat prin contractul de credit menționat, nu a achitat ratele de credit (cu excepția primei rate, ordinul de plată pentru care a fost anexat la setul de acte date spre semnare la 3 octombrie 2008), nu a obținut apartamentul obiect al contractului de investiții, la 20 ianuarie 2014, a depus o plângere la Procuratura mun. Chișinău, în urma căreia a fost intentată cauza penală nr. 2010036534 privind dobândirea ilicită a bunurilor altor persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, în cauza penală respectivă fiind pus sub învinuire Tudor Butuc, administratorul SRL „Nourco”, prin ordonanța din 15 septembrie 2015.

În legătură cu faptul aflării lui Tudor Butuc în România și refuzul autorităților române de extrădare a acestuia, cauza penală nr. 2010036534 a fost suspendată prin ordonanța din 16 septembrie 2015.

Astfel, contractul de credit încheiat între SA „Banca Comercială Română Chișinău” și ea a fost încheiat de fapt în scopul contractării unui credit în

beneficiul SRL „Nourco”, prin interpunerea/înlocuirea părții contractante solicitante de credit.

A evidențiat că anume SRL „Nourco” a beneficiat de credit, în contul acesteia fiind transferată direct suma creditului prin intermediul contului de credit al ei, în baza prevederilor pct. 2.3 din contractul de credit.

Faptul că dânsa nu a fost beneficiarul și persoana interesată în semnarea și executarea contractului de credit se confirmă prin aceea că ratele de credit nu au fost achitate de ea, ci de persoanele din administrația SRL „Nourco”, Tudor Butuc și Valeriu Bădărău.

La fel, faptul interpunerii ei în locul SRL „Nourco” pentru contractarea creditului în folosul acestei companii se confirmă și prin falsificarea de către administratorul acesteia Tudor Butuc, în calitatea sa de administrator al SRL „Proiectindmontaj” a actelor referitor la ea.

În acest context, a subliniat că dânsa nu a beneficiat nici de credit, nici nu a obținut dreptul de proprietate asupra imobilului obiect al contractului de investiții care a constituit pretextul încheierii contractului de credit în beneficiul de facto al SRL „Nourco”.

Prin urmare, având în vedere că contractul de credit este simulat, acesta este lovit de nulitate absolută.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 217, 220, 221 Cod civil, art. 94, 96, 166, 167 CPC, art. 1 Protocolul 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

A solicitat admiterea acțiunii și declararea nulității absolute a contractului de credit nr. 2160 din 3 octombrie 2008 încheiat între ea și SA „Banca Comercială Română Chișinău”.

La 5 decembrie 2016, Liudmila Buzu, reprezentată de avocatul Vladislav C. Roșca a depus cerere de chemare în judecată concretizată împotriva SA „Banca Comercială Română Chișinău”, SRL „Nourco” în proces de insolvență și SA „Proiectindmontaj”, solicitând constatarea și declararea nulității absolute a contractului de credit nr. 2160 din 3 octombrie 2008 încheiat între ea și SA „Banca Comercială Română Chișinău”, a contractului de investire a mijloacelor nr. 20 din 7 februarie 2007 încheiat între ea și SRL „Nourco”, a contractului individual de muncă nr. 54 din 6 noiembrie 2006 încheiat între ea și SA „Proiectindmontaj” și a acordului adițional nr. 9 din 21 februarie 2008 la contractul individual de muncă nr. 54 din 6 noiembrie 2006 încheiat între ea și SA „Proiectindmontaj”.

Prin hotărârea din 26 decembrie 2017 a Judecătorei Chișinău sediul Rîșcani, a fost admisă acțiunea.

A fost constatată nulitatea absolută a contractului de credit nr. 2160 din 3 octombrie 2008 încheiat între SA „Banca Comercială Română Chișinău” și Liudmila Buzu.

A fost constatată nulitatea absolută a contractului nr. 20 privind investirea mijloacelor proprii în construcția casei de locuit nr. X din str. XXXXX din 7 februarie 2007 încheiat între SRL „Nourco” și Liudmila Buzu.

A fost constatată nulitatea absolută a contractului individual de muncă nr. 54 din 6 noiembrie 2006 încheiat între SA „Proiectindmontaj” și Liudmila Buzu.

A fost constatată nulitatea absolută a acordului adițional la contractul individual de muncă nr. 9 din 21 februarie 2008 încheiat între SA „Proietindmontaj” și Liudmila Buzu.

Prin decizia din 22 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de SA „Banca Comercială Română Chișinău”, reprezentată de avocatul Eduard Iftodii și menținută hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanțele de judecată ierarhic inferioare au constatat că Liudmila Buzu a dovedit temeiurile constatării și declarării nulității absolute a contractului de credit nr. 2160 din 3 octombrie 2008, a contractului nr. 20 privind investirea mijloacelor proprii în construcția casei de locuit nr. X din str. XXXXX din 7 februarie 2007, a contractului individual de muncă nr. 54 din 6 noiembrie 2006 și a acordului adițional la contractul individual de muncă nr. 9 din 21 februarie 2008.

Astfel, contractul individual de muncă nr. 54 din 6 noiembrie 2006, acordul adițional la contractul individual de muncă nr. 9 din 21 februarie 2008 și contractul nr. 20 privind investirea mijloacelor proprii în construcția casei de locuit nr. X din str. XXXXX din 7 februarie 2007 au fost încheiate cu încălcarea legislației în vigoare, fără intenția de a produce efecte juridice conform naturii și regimului juridic aplicabil, în scopul contractării unui credit de la SA „Banca Comercială Română Chișinău”.

La fel, instanțele de judecată au reținut că contractul de credit nr. 2160 din 3 octombrie 2008 a fost încheiat în baza unei erori considerabile, conform art. 227 Cod civil, deoarece la încheierea acestuia a existat o falsă reprezentare referitor la părțile actului juridic (partenerul sau beneficiarul), în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic.

La 7 martie 2019, SA „Banca Comercială Română Chișinău”, reprezentată de avocatul Eduard Iftodii a declarat recurs împotriva deciziei din 22 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată a Liudmilei Buzu împotriva SA „Banca Comercială Română Chișinău” în partea constatării și declarării nulității contractului de credit nr. 2160 din 3 octombrie 2008 încheiat între SA „Banca Comercială Română Chișinău” și Liudmila Buzu, precum și încasarea de la Liudmila Buzu în beneficiul SA „Banca Comercială Română Chișinău” a cheltuielilor de judecată suportate în mărime de 31250 de lei, care constau din cheltuieli de asistență juridică pentru prima instanță în mărime de 7000 de lei, în instanța de apel – 4500 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și 9450 de lei cu titlu de taxă de stat la depunerea cererii de apel, în instanța de recurs - 4000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și 6300 de lei cu titlu de taxă de stat la depunerea cererii de recurs.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerându-le neîntemeiate, ilegale și pasibile de a fi casate integral, deoarece instanța de judecată nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea, a săvârșit încălcări care au dus la soluționarea greșită a pricinii, precum și aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară.

Astfel, instanța de apel, contrar prevederilor art. 239, 240 alin. (1) și 241 alin. (5) CPC a emis o hotărâre neîntemeiată și nemotivată, a evitat în mod evident și direct să se expună asupra circumstanțelor de fapt și de drept, care au fost expuse de SA „Banca Comercială Română Chișinău” în cererea de apel și în cadrul ședințelor de judecată, s-a expus și s-a referit doar asupra argumentelor aduse de intimată, fiind utilizate expresii șablon în privința argumentelor Băncii.

A remarcat că instanța de apel absolut neîntemeiat și ilegal a pus într-o legătură direct proporțională și interdependentă valabilitatea contractului de credit nr. 2160 din 3 octombrie 2008 încheiat între SA „Banca Comercială Română Chișinău” și Liudmila Buzu și cu valabilitatea contractului nr. 20 privind investirea mijloacelor proprii în construcția casei de locuit nr. X din str. XXXXX din 7 februarie 2007 încheiat între SRL „Nourco” și Liudmila Buzu, a contractului individual de muncă nr. 54 din 6 noiembrie 2006 încheiat între SA „Proiectindmontaj” și Liudmila Buzu și a acordului adițional la contractul individual de muncă nr. 9 din 21 februarie 2008 încheiat între SA „Proiectindmontaj”, reprezentată de directorul general Tudor Butuc și Liudmila Buzu.

În esență, Curtea de Apel Chișinău a motivat nulitatea contractului de credit cu nulitatea contractului privind investirea mijloacelor proprii în construcția casei de locuit, a contractului individual de muncă și a acordului adițional la contractul individual de muncă, fără a face referiri la anumite norme legale, care ar sta la baza acestei constatări.

A evidențiat că între aceste patru contracte, care sunt distincte după natura raporturilor juridice la care se referă, sunt distincte după cadrul legal, care le reglementează, care sunt încheiate între persoane diferite, nu există nicio legătură directă, care le-ar putea afecta valabilitatea.

A obiectat că nu există niciun act normativ care ar stipula nulitatea contractului de credit bancar în temeiul sau în rezultatul constatării nulității unui contract de investiție în construcție și a unui contract individual de muncă.

A mai menționat că instanța de apel a aplicat în mod eronat normele de drept material, constatând că contractului de credit nr. 2160 din 3 octombrie 2008 a fost încheiat în baza unei erori considerabile, conform art. 227 Cod civil, deoarece la încheierea acestuia a existat o falsă reprezentare referitor la părțile actului juridic (partenerul sau beneficiarul), în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic.

Cu referire la prevederile art. 227 alin. (2) lit. c) Cod civil, a remarcat că instanța de apel nu a ținut cont de faptul că eroarea considerabilă trebuie să se referă la părțile actului juridic civil, adică contractului de credit, care sunt SA „Banca Comercială Română Chișinău” și Liudmila Buzu.

Prin urmare, prevederile art. 227 alin. (2) lit. c) Cod civil, la care face referire instanța de apel, nu sunt aplicabile circumstanțelor din speța dată, deoarece în cazul băncii nu există o eroare considerabilă.

În acest context, a subliniat că instanța de apel trebuia să aplice prevederile art. 233 alin. (1) Cod civil.

Termenul de prescripție extinctivă pentru acțiunile intentate în baza art. 227 Cod civil pe care își bazează cererea de chemare în judecată Liudmila Buzu și pe

care instanța de apel își întemeiază decizia, este de 6 luni de la data când a aflat sau trebuia să afle despre temeiul anulării, care a expirat cu mult timp în urmă.

Liudmila Buzu trebuia să cunoască despre temeiul anulării contractului de credit, în baza art. 227 Cod civil, încă în luna decembrie 2013, termenul de prescripție extinctivă de 6 luni expirând în luna mai 2014, pe când cererea de chemare în judecată în cauza dată a fost depusă la 14 decembrie 2015.

Curtea de Apel Chișinău a aplicat în mod eronat normele de drept material și a apreciat în mod arbitrar circumstanțele cauzei, constatând că contractul de credit este un act juridic simulat.

Având în vedere prevederile art. 221 alin. (2) și 1236 alin. (1) Cod civil, a accentuat că instanța de apel a interpretat eronat noțiunea de „act juridic simulat”, în special când a făcut referire la „simulație subiectivă”, conform art. 221 Cod civil, considerând că beneficiarul real al creditului nu a fost intimata, ci SRL „Nourco”.

Astfel, simulația subiectivă presupune existența unor impedimente legate de subiectul tranzacției, care ar putea crea inconveniente reciproce la încheierea acesteia, pentru evitarea cărora apare o a treia persoană interpusă, care se dă drept independentă, dar care acționează în comun cu prima.

În acest context, a menționat că instanța de apel nu a invocat niciun impediment sau inconvenient de ordin subiectiv, care ar face imposibilă încheierea unui contract de împrumut cu SRL „Nourco”, precum și în dosar nu se regăsește nicio probă întru susținerea acestei teorii.

Totodată, a obiectat că instanța de apel nu a aplicat un șir de prevederi din Codul civil care demonstrează legalitatea raporturilor juridice instituite între SA „Banca Comercială Română Chișinău” și Liudmila Buzu în baza contractului de credit.

Cu referire la prevederile art. 512 alin. (1), 513 alin. (1), 514 alin. (1), 603 alin. (1) și 666 alin. (1) Cod civil, a precizat că SA „Banca Comercială Română Chișinău” s-a angajat în raporturi juridice de credit bancar cu Liudmila Buzu, iar Liudmila Buzu s-a angajat în raporturi juridice de creditare cu Banca, care au generat drepturi și obligații contractuale sinalagmatice, pentru care fiecare parte poartă răspunderea civilă corespunzătoare, prin urmare, contractului de credit nu este viciat și produce efecte juridice pentru ambele părți contractante.

Intimata nu a invocat nicio acțiune ilegală din partea Băncii care ar putea constitui temei de recunoaștere a nulității relative sau absolute a contractului de credit conform prevederilor Codului civil, iar raporturile juridice de creditare existente între Liudmila Buzu și SA „Banca Comercială Română Chișinău” nu pot fi afectate sau influențate nici într-un mod de raporturile juridice existente între Liudmila Buzu și terțe persoane.

Prin urmare, cele relatate denotă lipsa temeiurilor legale de declarare a nulității contractul de credit, intimata urmând să-și execute toate obligațiile asumate și să suporte consecințele neexecutării lor.

A mai notat că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele existente în pricina dată, punând la baza deciziei contestate ordonanța din 30 ianuarie 2017 emisă de Procurorul în Procuratura mun. Chișinău privind scoaterea de sub urmărirea penală a Liudmilei Buzu, care deja nu mai are nicio valoare juridică și

nu prezintă nicio relevanță pentru cauza dată, deoarece circumstanțele constatate într-o ordonanță a procurorului nu au puterea lucrului judecat, iar la 24 august 2018, Judecătoria Chișinău sediul Râșcani a anulat ordonanța menționată.

Au fost apreciate în mod arbitrar probele existente în pricina dată când a fost imputată SA „Banca Comercială Română Chișinău” lipsa de diligență profesională, or, după cum confirmă multiple probe anexate la dosar, împrumutul a fost acordat intimătei doar după ce au fost prezentate toate actele și au fost îndeplinite toate condițiile necesare pentru a permite acest lucru.

Astfel, toată diligența și responsabilitatea pentru prezentarea unor acte false pentru a contracta împrumutul de la SA „Banca Comercială Română Chișinău” îi aparține întru totul intimătei, căci afirmațiile acesteia și înscrisurile prezentate, precum că nu a fost angajată la SA „Proiectindmontaj”, nu a achitat contribuții în fondul social, nu a înregistrat careva venituri de la această societate comercială, nu există niciun contract privind investirea mijloacelor pentru construcția casei de locuit confirmă implicarea acesteia într-o înțelegere criminală cu administrația SRL „Nourco” în vederea delapidării mijloacelor bănești de la SA „Banca Comercială Română Chișinău”.

A reiterat că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar și a ignorat faptele, care au fost stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluționată anterior în instanță de drept comun, care sunt obligatorii pentru instanța care judecă cauza și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleași persoane, conform art. 123 alin. (2) CPC.

În acest sens, a accentuat că legalitatea contractului de credit deja a fost obiectul examinării judiciare, fiind invocate aceleași argumente și temeuri de nulitate în cadrul procesului de judecată intentat în baza cererii de chemare în judecată depusă de SA „Banca Comercială Română Chișinău” împotriva Liudmillei Buzu privind încasarea datoriei în baza contractului de credit.

A mai evidențiat că instanțele de judecată ierarhic inferioare nu s-au expus și aplicat cadrul legal referitor la efectele nulității contractului de credit.

Reieșind din prevederile art. 219 alin. (1), (2), (5) Cod civil și pct. 19 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 1 din 7 iulie 2008 cu privire la aplicarea de către instanțele de judecată a legislației ce reglementează nulitatea actului juridic civil, a învederat că atât prima instanță, cât și instanța de apel trebuiau, concomitent cu declararea nulității contractului de credit, să dispună repunerea părților în situația anterioară, care constă în aceea că Liudmila Buzu urmează să restituie SA „Banca Comercială Română Chișinău” suma restantă a împrumutului bancar luat în baza contractului de credit, însă efectele nulității contractului de credit au fost evitate de instanțele de judecată ierarhic inferioare.

La 2 mai 2019, Liudmila Buzu, reprezentată de avocatul Vladislav C. Roșca a depus referință la recursul declarant de SA „Banca Comercială Română Chișinău”, solicitând considerarea acestuia ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 11 ianuarie 2019, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 118 vol. II), fiind recepționată de reprezentantul recurenteii, avocatul Eduard Iftodii la 24 ianuarie 2019, ceea ce se atestă prin mențiunea aplicată pe plicul de recepție a deciziei contestate, copia căruia este anexată la cererea de recurs (f. d. 146 vol. II).

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 7 martie 2019 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de SA „Banca Comercială Română Chișinău”, reprezentată de avocatul Eduard Iftodii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SA „Banca Comercială Română Chișinău”, reprezentată de avocatul Eduard Iftodii, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de

apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de SA „Banca Comercială Română Chișinău”, reprezentată de avocatul Eduard Iftodii urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Banca Comercială Română Chișinău”, reprezentată de avocatul Eduard Iftodii împotriva deciziei din 22 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Victor Burduh